

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.314 van 9 juli 2013
in de zaak A. 207.577/X-15.318.**

In zake : 1. Joeri DEMONIE
 2. de nv PHYTO MAHIEU
 3. Luc DEPUYDT
 4. Joanna PAUWELYN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bert Devos
 kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
 President Kennedypark 4A
 bij wie woonplaats wordt gekozen
 en
 eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart De Becker
 kantoor houdende te 8500 KORTRIJK
 Loofstraat 39

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te 9000 GENT
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 januari 2013, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 12 oktober 2012 van de
Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk
uitvoeringsplan (GRUP) “Klei van Ieper en Maldegemklei”, “in zoverre dit het
deelplan 5 (zone Hanebeek) betreft”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 mei 2013.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart De Decker, die eveneens loco advocaat Bert Devos verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Jeroen De Mets, die loco advocaat Veerle Tollenaere verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 28 november 2008 beslist de Vlaamse regering het bijzonder oppervlaktendelfstoffenplan “Klei van Ieper en Maldegemklei” definitief vast te stellen en gelast zij de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening om ter uitvoering ervan een GRUP te laten opstellen en

daarbij een duidelijke en afdwingbare prioriteitenstelling van de ontginningsmogelijkheden in te bouwen.

De Vlaamse regering stelt op 16 december 2011 het ontwerp van GRUP voorlopig vast. Tijdens het openbaar onderzoek dienen onder anderen de verzoekers een bezwaarschrift in.

Op 12 oktober 2012 gaat de Vlaamse regering over tot de definitieve vaststelling van het GRUP “Klei van Ieper en Maldegemklei”. Het omvat acht deelplannen. Deelplan 5 “Zone Hanebeek” vormt het voorwerp van de voorliggende vordering.

De eigendommen van verzoekers zijn te situeren in dit deelplan; ze worden door het GRUP omgevormd van agrarisch gebied naar gebied voor de winning van oppervlakedelfstoffen met nabestemming bouwvrij agrarisch gebied.

IV. Grondvoorwaarden voor een schorsing

4. Krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing worden overgegaan, onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden, en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

V. Voorwaarde van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van verzoekers

5. Verzoekers zetten uiteen dat zij exploitant, pachter of eigenaar zijn van gronden in en vlakbij het plangebied. De bestemmingswijziging maakt van de landbouwbedrijven van eerste, derde en vierde verzoekers deels zonevreemde bedrijven en van alle verzoekers worden de uitbreidingsmogelijkheden beknot.

Meer bepaald worden door de bestemmingswijziging 6,30 ha en 3,96 ha grond die eerste, respectievelijk derde en vierde verzoekers gebruiken voor hun landbouwbedrijf herbestemd tot gebied voor de winning van opervlaktedelfstoffen. Niet alleen wordt aldus een substantieel deel van hun landbouwbedrijven zonevreemd, bovendien volgt uit artikel 6.1.1, 2° VCRO en de voorschriften van Vlarem II zelfs een exploitatieverbod. Tevens wordt een aanzienlijk strenger regime inzake stedenbouwkundige en milieuvergunningen van toepassing en zal er geen enkele agrarische activiteit meer kunnen worden vergund. Ook wordt hun rustig woongenot bedreigd, doordat het ontginningsgebied tot vlakbij hun bedrijfswoningen komt.

Tweede verzoekster is in februari 2011 eigenaar geworden van een onroerend goed, aangekocht met het oog op het herbouwen van de bestaande gezinswoning met bijgebouwen bij het voormalige hoevecomplex tot een gebouwencomplex met residentieel karakter, waarbij bepaalde bijgebouwen zouden worden ingericht en bestemd als paardenstallen. Door de bestemmingswijziging wordt een gedeelte van de gronden waarop de paardenhouderij gevestigd is zonevreemd. Voorts wordt ook het rustig genot van de hoeve, aanhorigheden en landerijen bedreigd.

Beoordeling

6. Een eerste aangevoerd nadeel betreft de omstandigheid dat de activiteit die verzoekers uitoefenen op de percelen in het plangebied zonevreemd wordt en de betrokken exploitatie zelfs verboden zou worden.

In dat verband merkt verwerende partij terecht op dat eerste verzoeker titularis blijkt te zijn van een milieuvergunning voor een veeteeltbedrijf met 2.486 varkens en 65 runderen die nog loopt tot 1 april van het jaar 2030. In welk opzicht de betwiste bestemmingswijziging een hinderpaal zou vormen om deze milieuvergunning voort ten uitvoer te leggen, wordt door eerste verzoeker niet uitgelegd en is vooralsnog evenmin spontaan in te zien.

Ook wat de andere verzoekers betreft, is niet genoegzaam aangetoond dat de bestemmingswijziging hen met een als ernstig te beschouwen exploitatieverbod confronteert.

Immers stellen derde en vierde verzoekers wel dat zij een veeteeltbedrijf uitbaten en zich vooral met de fokkerij bezighouden, maar zij verschaffen geen toelichting over de vergunningssituatie.

Tweede verzoekster, dan weer, heeft alleszins ten dele residentiële bedoelingen met de hoeve die zij heeft aangekocht. Voorts blijkt zij tot statutair doel te hebben: “de groot- en kleinhandel in phytofarmaceutische produkten, zaden, plastic, meststoffen, alsook alle andere produkten en materieel die rechtstreeks of onrechtstreeks dienstig zijn voor de land- en tuinbouw in de ruimste zin; de groot- en kleinhandel in dieetprodukten, onderhoudsprodukten en drogisterijartikelen; de groot- en kleinhandel in makrobiologische voedingswaren”, en laat zij het zeer onduidelijk welk belang het houden van paarden vertegenwoordigt in het kader van dat doel.

7. Evenzo kan het nadeel dat verzoekers in hun uitbreidingsmogelijkheden beknot worden, niet als ernstig en moeilijk herstelbaar in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State worden aangemerkt.

Immers wil een schorsing er wezenlijk voor behoeden dat verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigen te ondergaan vooraleer over het beroep ten gronde uitspraak is gedaan. De in het algemeen gestelde klacht dat de bestemmingsvoorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan een hinderpaal zouden kunnen vormen voor eventuele, latere uitbreidingsplannen, is in dit opzicht te ontoereikend om als een nadeel te worden beschouwd dat een schorsing verantwoordt.

Indien verzoekers de Raad van State op dit stuk wilden overtuigen, dan moesten zij met een minimum aan precisie hebben verduidelijkt welke plannen tot uitbreiding hen dan wel voor ogen stonden en waarom met de uitvoering van die plannen niet tot aan de berechting van hun annulatieberoep kan worden gewacht. Verzoekers hebben daar niet aan voldaan.

8. Ten slotte maken verzoekers evenmin inzichtelijk en aannemelijk dat de betwiste bestemmingswijziging een ernstige impact heeft op hun woongenot. Eerste, derde en vierde verzoekers verstrekken geen concrete

aanwijzingen of stukken inzake het woongenot dat zij op vandaag zouden hebben; tweede verzoekster is een vennootschap die als zodanig bezwaarlijk in haar “woongenot” geraakt kan worden.

9. Samenvattend, kunnen verzoekers er niet van overtuigen dat zij ten gevolge van de bestreden beslissing, in afwachting van een uitspraak ten gronde, een nadeel dreigen te lijden dat én ernstig én moeilijk herstelbaar is.

Hieruit volgt dat alvast één van de grondvoorwaarden voor een schorsing niet is vervuld en dat er reden is de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juli 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust